

Suuri Torstai Ehtoopalvelus ja Liturgia

Jarmo Huttu 2021

2

Ehtoopalvelus

Pappi: Liturgian alkusiunaus

Lukija: Aamen. Kunnia olkoon sinulle, meidän Jumalamme, kunnia sinulle.

Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämän antaja, tule ja asu meissä ja puhdista meidät kaikesta synnin pahuudesta, sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon armahda meitä. x3

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen
Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä. Herra puhdista meidät synneistämme,
Valtias anna anteeksi rikoksemme. Pyhä tule ja paranna heikkoutemme sinun nimesi tähden.

Herra armahda x3

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen
Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä
jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme
anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä sinun ...

Lukija: Aamen. Herra armahda x3

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen

Tulkaa, kumartakaamme meidän Kuningastamme Jumalaa.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja
Jumalamme eteen.

Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme itse Kristuksen, meidän Kuninkaamme ja
Jumalamme eteen.

Psalmi 104

Ylistä Herraa, minun sieluni! Herra, minun Jumalani, miten suuri ja mahtava sinä olet!

Sinun vaatteenasi on kirkkaus ja kunnia, valo ympäröi sinut kuin viitta.

Sinä olet levittänyt taivaan kuin telttakankaan ja tehnyt salisi ylisten vetten keskelle. Sinä otat pilvet vaunuiksesi ja kuljet tuulten siivillä. Sinä teet tuulista sanasi viejät ja panet liekit palvelijoiksesi. Sinä perustit maan lujasti paikoilleen, horjumatta se pysyy ajasta aikaan. Alkumeri peitti maan kokonaan, ja vedet lepäsivät vuorten yllä, mutta sinä käskit vesiä, ja ne pakenivat, ne virtasivat kiireesti, kun äänesi ylisi. Vuoret kohosivat, laaksot vaipuivat kukin kohdalleen, niin kuin säädit. Sinä asetit rajat, joita vedet eivät ylitä, eivätkä ne enää palaa peittämään maata. Vuorten rinteille sinä puhkaisit lähteet, vedet juoksevat puroina ja virtaavat laaksoissa. Ne juottavat kaikki maan eläimet, villiaasikin saa sammuttaa janonsa. Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvissä vesien partailla. Sinä juotat vuoret korkeuksien vesillä, ja maa kantaa sinun töittesi hedelmää.

Sinä kasvatat ruohon karjaa varten ja maan kasvit ihmisen viljeltäviksi, että hän saisi leipänsä maasta. Sinä kasvatat viinin ihmisen iloksi, öljyn hänen kasvojansa kaunistamaan ja leivän hänen ruumiinsa voimaksi.

Ravituiksi tulevat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän istutti, joiden oksille linnut tekevät pesänsä, joiden latvoissa haikaroilla on kotinsa. Vuorten rinteillä asuvat kauriit, ja tamaanit löytävät turvansa kallioista.

Sinä panit kuun jakamaan aikaa, ja aurinko tietää laskemisensa hetken. Sinä lähetät pimeyden, ja tulee yö, ja metsän eläimet hiipivät esiin. Nuoret leijonat karjuvat saalistaan, pyytävät ruokaansa Jumalalta. Kun aurinko nousee, ne piiloutuvat ja palaavat luoliinsa levolle.

Mutta ihminen lähtee askartensa ääreen ja tekee työtään, kunnes on ilta. Lukemattomat ovat tekosi, Herra. Miten viisaasti olet ne tehnyt!

Koko maa on täynnä sinun luotujasi. Niin merikin, tuo suuri ja aava – miten luvuton lauma siinä vilisee, parvittain eläimiä, pieniä ja suuria! Siellä kulkevat laivat, siellä on Leviatan, merihirviö, jonka loit telmimään siellä.

Kaikki luotusi tarkkaavat sinua, Herra, ja odottavat ruokaansa ajallaan. Sinä annat, ja jokainen saa osansa, avaat kätesi, ja kaikki tulevat ravituiksi Kun käännyt pois, ne hätääntyvät, kun otat niiltä elämän hengen, ne kuolevat ja palaavat maan tomuun. Kun lähetät henkesi, se luo uutta elämää, näin uudistat maan kasvot.

Olkoon Herran kunnia ikuinen! Saakoon hän iloita kaikista teoistaan, hän, jonka katseesta maa järisee, jonka kosketuksesta vuoret savuavat! Herra minä ylistän koko elämäni ajan, laulan Jumalalle niin kauan kuin elän. Olkoot mietteeni hänelle mieleen, että saan iloita Herrasta. Hävitkööt synnintekijät maasta, tulkoon loppu jumalattomista! Ylistä Herra, minun sieluni!

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aamen.

Halleluja, halleluja, halleluja, kunnia olkoon sinulle Jumala! x3

Suuri ektenia

4

Suuri ektenia

1. 2. *Obihod- sävelmä*

Her-ra, ar - mah-da. Her-ra, ar - mah - da. Her-ra, ar - mah - da.

3.

Her-ra, ar - mah - da. Si - nun hal - tuus, Her - ra. Aa - men.

Avuksihuutopsalmi

(Ps. 140)

2. sävelmä

Herra, minä huudan sinua, kuule mi - nu - a. Kuule minua, oi Her - ra.

Her - ra, minä huudan sinua, kuu - le mi - nu - a. Ota korviisi minun ää - ne - ni,

kun minä sinua huu - dan. Kuu - le mi - nu - a, oi Her - - ra.

Nous-koon mi - nun ru - ko - uk - se - ni niin kuin suitsutussavu sinun kasvojesi e - teen,

mi - nun kät - teni ylennys olkoon sinulle eh - too - uh - ri.

Kuu - le mi - nu - a, oi Her - - - ra.

Liitelauselmä: Vie minun sieluni ulos vankeudesta kiittämään sinun nimeäsi! (Ps. 142:2)

Avuksihuutostikiira nro 1

2. sävelmä

Katso, jo kokoontuu juutalaisten neu - vos - to

antaakseen Pilatuksen käsiin kaikkien Luojan ja Ra - ken - ta - jan,

6

voi lait - to - mi - a! Voi us - kot - to - mi - a!

He valmistavat tuomiota sille, joka on tullut tuomitsemaan eläviä ja kuol - lei - ta;

he varustavat kärsimyksiä sille, joka kärsimyk - set pa - ran - taa.

Oi kär - si - väl - li - nen Her - ra! Suu - ri on si - nun ar - mo - si!

Avuksihuutostikiira nro 2

Kun-ni - a ol - koon si - nul - le! Pa-huu-den val-taa-ma Juu - das,

* liitelausema: Syvyydestä minä huudan sinua, Herra, Herra, kuule minun ääneni. (Ps. 130: 1-2)

joka illallisen aikana pisti sinun kanssasi kätensä vatiin, oi Her - ra,

ojensi rikolliset kätensä ottamaan vastaan hope - a - ra - ho - ja.

Hän, joka osasi arvata hajuvoiteen hin - nan,

ei kauhistunut myydessään sinut, jota ei mihinkään hintaan voi ar - vi - oi - da.

Hän, joka ojensi jalkansa Her - ran pes - tä - väk - si,

antoi Herralle, saattaakseen hänet jumalattomien käsiin, kavalan suu - del - man.

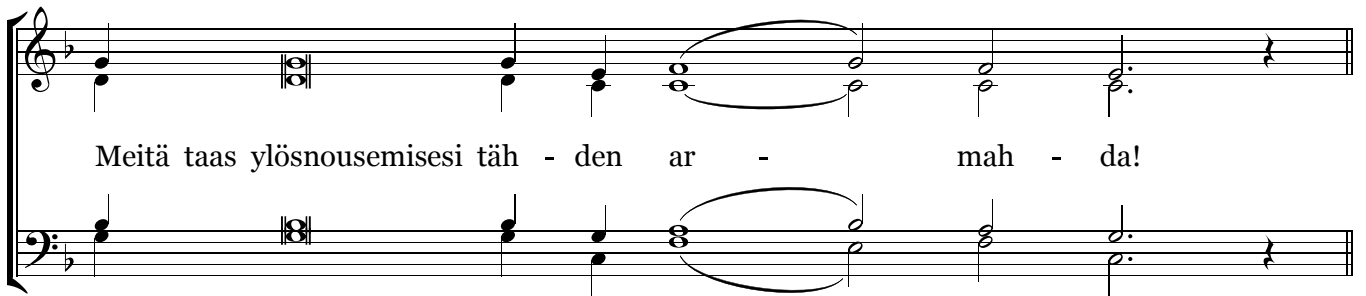
8

Hän luopui apostolien seu - ras-ta, vis-ka-si pois kol-me-kym-men-tä ho-pe-a-ra-haa

eikä nähnyt kolmantena päivänä tapahtunutta ylös - nou - se - mus - ta - si.

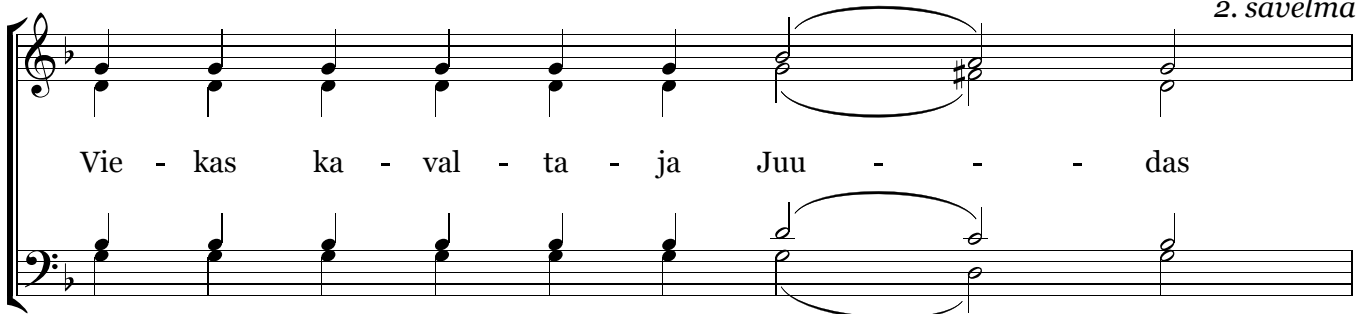

Meitä taas ylösnousemisesi täh - den ar - mah - da!

liitelauselmä: Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?
Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että sinua peljättäisiin. (Ps. 130: 3 - 4)

Avuksihuutostikiira nro 3

2. sävelmä

Vie - kas ka - val - ta - ja Juu - - - das

katalalla suudelmalla kavalsi Herran Va - pah - ta - jan.

Hän myi kaikkien Hallitsijan, ikäänkuin or - jan ju - ma - lat - to - mil - le,

i - kään - kuin lam - paan teu - raak - si,

ja niin meneekin teurastettavaksi Jumalan Karitsa, Isän Poi - ka,

hän ai - no - a y - len ar - mol - li - nen.

liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa kuin vartija aamua, hartaammin kuin vartija aamua.
Pane toivosi Herraan, Israel! (Ps. 130: 6 - 7)

Avuksihuutostikiira nro 4

2. sävelmä

Juudas osoittautui teoiltaan synnin or - jak - si

10

ja kavalaksi oppilaaksi sekä pa-net-te-li-jak-si, ys - tä-väk-si se-kä vi-hol-li-sek-si.

Hän seu-raa O - pet - ta - jaan - sa ja samalla miettii hänen ka - val - ta - mis - taan

lau - su - en it - sek - seen: Minä myyn hänet ja saan paljon ra - haa.

Hän esittelee hajuvoiteenkin myy - mis - tä

se - kä suun - nittelee Jeesuksen pidättämis - tä viek - ka - u - del - la.

Hän suudelmalla kavalsi Kris - tuk - sen.

Ja niin Kristus meni kuin lammass teu - ras - tet - ta - vak - si,

hän, ihmisiä rakastava, ja ai - no - a lau - pi - as.

Liitelausema: Kiittäkää Herraa kaikki pakanat, ylistäkää häntä kaikki kansat! (Ps. 117:1)

Avuksihuutostikiira nro 5

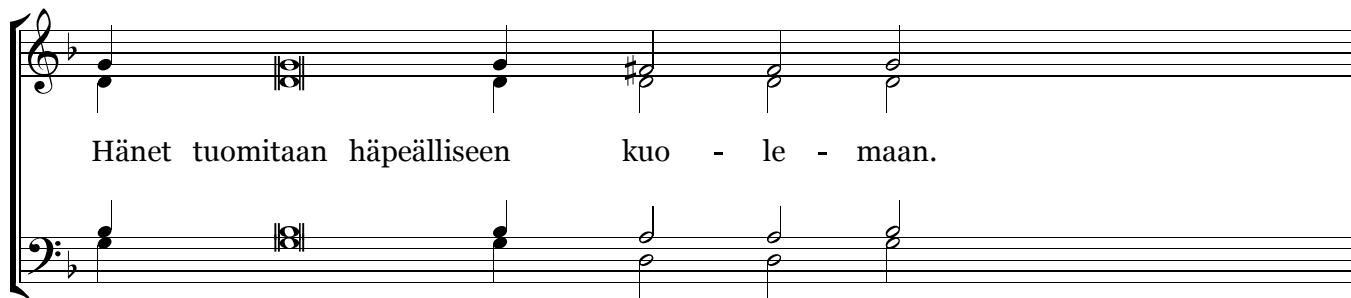
2. sävelmä

Karitsa, josta Jesaja saar - na - si, tulee vapaaehtoisesti teu - ras - tet - ta - vak - si.

Hän an - taa sel - känsä ruoskittavaksi, posken - sa lyö - tä - väk - si.

Hän ei kasvojaan kääntänyt pois syleksimisen hä - väis - tyk - ses - tä.

12

Hänet tuomitaan häpeälliseen kuo - le - maan.

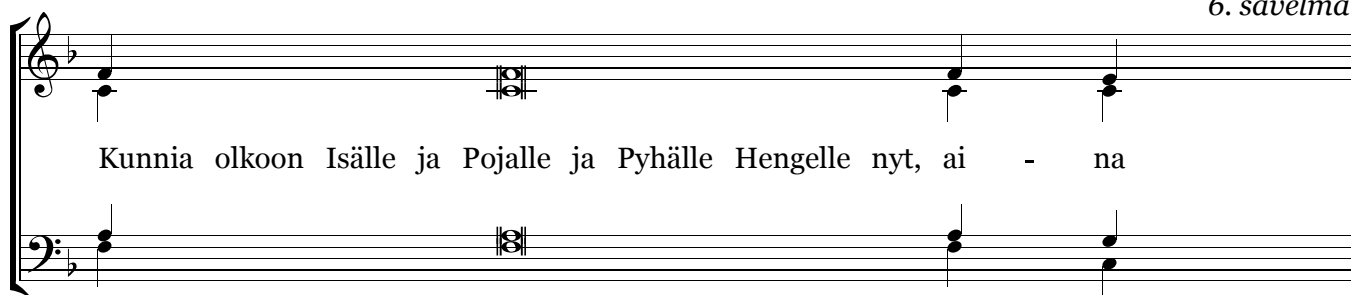
Kaikki hän, synnitön, vapaaehtoisesti vas - taan ot - taa

lah - joit - taak - seen kai - kil - le y - lös - nou - se - muk - sen kuol - leis - ta.

Kunnia ... nyt ... Aamen

6. sävelmä

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, ai - na

ja i - an - kaik - ki - ses - ti. Aa - - - men.

Teotokion

6. sävelmä

Totisesti on Juudas niiden kyykäärmeiden si - ki - ö,

jotka söivät mannaa erämaassa ja napsivat ruokkijaansa vas - - taan.

Sillä he, kiittämättömät, puhuivat Jumalaa vas - - taan

ruuan ollessa vielä heidän suus - saan. Niin myös tämäkin ju - ma - la - ton,

pitäen vielä suussaan taivaallista lei - pää pani toimeen kavalluksen Vapahtajaa vas - taan.

Voi kyllästymätöntä luon - net - ta ja epäinhimillistä jul - ke - ut - ta!

Hän myi ruok - ki - jan - sa ja antoi kuolemaan Her - ran,

jo - ta hän ra - kas - ti. Totisesti on hän, pahantekijä, niiden poi - ka

ja niiden kanssa sai hän perinnökseen ka - do - tuk - sen.

Mut-ta pe-las-ta, oi Her - ra, moisesta epäinhimillisyydestä meidän sie-lum-me.

Sinä ainoa pitkämielisydessäsi ver - taa - ma - ton.

Ehtooveisu

Dvoretzki

Oi Jee - sus Kris - tus, si - nä py - hän kun - ni - an, i - an - kaik - ki - sen tai - vaal - li - sen I - sän,

py - hän, au - tu - aan i - ha - na Val - ke - us! E - let - ty - äm - me au - rin - gon las - kuun,

näh - ty - äm - me il - lan koi - ton me vei - sa - ten y - lis - täm - me Ju - ma - laa:

I - sää, Poi - kaa ja Py - hää Hen - ke - ä. Ju - ma - lan Poi - ka, E - lä - män an - ta - ja,

koh - tuul - lis - ta on, et - tä si - nul - le kaik - ki - na

ai - koi - na har - tain ää - nin y - lis - tys - tä vei - sa - taan.

Sen täh - den maa - il - ma si - nu - a y - lis - tää.

1. Prokimeni

(Ps. 140:2)

1. sävelmä

Päästä minut, Herra, pahoista ihmisistä, var - je - le mi - nut vä - ki -

val - tai - sil - ta mie - - - hil - tä!

Liitelauselmä: Niiltä, jotka miettivät sydämessään paha joka päivä. (Ps. 140:3)

Toisesta Mooseksen kirjasta: (2.Moos. 19:10 - 19)

1. Parimia

Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja käske kaikkien puhdistautua ja pyhittäytyä tänään ja huomenna sekä pestä viittansa. Heidän on oltava valmiina ylihuomiseen mennessä, sillä ylihuomenna Herra astuu kaiken kansan nähden alas Siinainvuorelle. Määrää vuoren ympärille raja ja varoita kansaa nousemasta vuorelle tai edes koskemasta sen juureen. Jokaista, joka koskettaa vuorta, rangaistakoon kuolemalla, mutta häneen ei saa koskea käsin, vaan hänet on joko kivitettävä, keihästettävä tai ammuttava jousella.

Syyllinen ei saa jäädä eloon, olkoon sitten ihminen tai karjaeläin. Vasta kun oinaansarvea on soitettu, kansa saa nousta vuorelle." Mooses laskeutui vuorelta kansan luo.

Hän pyhitti ja puhdisti israelilaiset, ja he pesivät myös viittansa.

Sitten Mooses sanoi kansalle: "Olkaa valmiina ylihuomiseksi. Kukaan älköön koskeko naiseen."

Kolmantena päivänä aamun tultua alkoi jyristä ja salamoida. Vuoren yllä lepäsi raskas pilvi ja kuului voimakasta torventoitotusta, ja kansa vapisi pelosta leirissään.

Mooses vei israelilaiset ulos leiristä Jumalaa vastaan, ja he jäivät vuoren juurelle.

Siinainvuori oli kauttaaltaan savun peitossa, koska Herra laskeutui vuorelle tullessa.

Vuori savusi kuin tulinen uuni ja vavahteli ankarasti. Torven ääni kasvoi kasvamistaan,

Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle jylisten.

2. Prokimeni

(Ps. 59: 2)

Ju - ma - la, pe - las - ta mi - nut vi - hol - li - sis - ta - ni, /

suojele minua niiltä, jotka nousevat mi - nu - a vas - - taan!

Liitelauselmä: Pelasta minut pahantekijöistä, vapahda minut murhamiehistä. (Ps. 59: 3)

Jobin kirjasta (Job. 38: 1 - 23; 42: 1 - 5)

2. Parimia

Silloin Herra vastasi Jobille. Myrskyn keskeltä hän puhui: "Kuka on tämä, joka peittää minun tarkoitukseni mielettömällä puheillaan? Vyötä itsesi, puolustaudu kuin mies! Nyt minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat. Missä sinä olit silloin kun minä laskin maan perustukset? Kerro, miten se tapahtui, jos osaat! Kuka määräsi maan mitat? Tiedätkö sen? Kuka veti mittanuoran sen yli? Mihin laskettiin sen peruspylväät? Kuka pani paikoilleen sen kulmakiven, kun aamun tähdet riemuiten karkeloivat ja Jumalan pojat huusivat ääneen iloaan? Kuka sulki meren portit, kun vedet syöksyivät esiin maan kohdusta? Pilvenhattaroihin minä vaatetin meren, myrskypilvillä sen kapaloin. Minä laadin sille lait ja rajat ja asetin portit ja salvat sen tielle, sanoin: "Tähän asti, ei edemmäs! Tässä on sinun ylpeitten aaltojesi raja." Oletko sinä kutsunut esiin aamun, edes yhden kerran? Oletko käskenyt aamuruskon paikalleen, niin että se tarttuu kiinni maan liepeisiin ja ravistaa pois kaikki jumalattomat? Aamuruskon syttyessä maa muuttuu kuin savi, johon painetaan sinetti: kaikki tulee näkyviin kuin uudelleen vaatetettuna. Ne, jotka ovat luopuneet Jumalasta, jäävät vaille valoa. Röyhkeän käsivarsi murskataan. Oletko käynyt meren lähteillä, oletko tutkinut syvyyden pohjan? Nousivatko eteesi tuonelan portit, saitko nähdä kuoleman varjon ovet? Oletko tutkinut maan sen ääriä myöten? Jos olet tämän kaiken tehnyt, kerro toki! Tunnetko sinä tien valon kotipaikalle, tunnetko paikan, jossa pimeys asuu? Sinäkö tuot valon maan ylle, sinäkö opastat sen takaisin majaan? Totta kai, sinähän tiedät kaiken, sinä synnyit jo ennen niitä, niin suuri on päiväsi luku! Oletko käynyt paikassa, jossa minä säilytän lunta, oletko nähnyt rakeiden varastot? Olen täyttänyt ne ahdingon aikoja varten, sodan päiviä, taistelun päivää varten. Silloin Job sanoi Herralle: "Nyt minä ymmärrän, että kaikki on sinun vallassasi eikä mikään suunnitelmasi ole mahdoton sinun toteuttaa. Sinä kysyt: "Kuka on tämä, joka näin peittää minun tarkoitukseni mielettömällä puheillaan?" Minä se olen. Olen puhunut mitään ymmärtämättä asioista, joita en käsitä, ne ovat minulle liian ihmeellisiä. Sinä sanoit: "Kuuntele nyt, kun minä puhun. Nyt minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat." Vain korvakuulolta sinut tunsin. Nyt ovat silmäni nähneet sinut.

3. Parimia

Herra, minun Jumalani, on antanut minulle taitavan kielen, niin että voin sanalla rohkaista uupunutta. Aamu aamulta hän herättää minut, herättää korvani kuulemaan oppilaan tavoin. Herra avasi minun korvani, ja minä tottelin, en väistänyt tehtävääni. Minä tarjosin selkäni lyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi, en kätkenyt kasvojeni häväistyksiltä, en sylkäisyiltä. Herra, minun Jumalani, auttaa minua, siksi en pelkää häväistystä. Olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi. Minä tiedän, etten jää häpeääni, sillä hän on lähellä, hän osoittaa syyttömyyteni, kuka voisi minua syyttää!

Asettukaamme siis käymään oikeutta. Tahtooko joku ajaa kannetta minua vastaan? Astukoon hän esiin! Herra, minun Jumalani, on minun auttajani. Kuka voisi osoittaa minut syylliseksi? Nuo kaikki häviävät kuin vaate, jonka koi syö. Se teistä, joka pelkää Jumalaa, kuulkaa Herran palvelijan sanaa. Joka kulkee syvällä pimeydessä ilman valoa, luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaan. Mutta te, jotka sytytätte liekkejä loimuamaan, te, jotka ammutte palavia nuolia, syöksykää itse roihuaviin liekkeihinne, tuhoutukaa tulinuoliin, jotka itse sytytätte! Minun kädestäni tämä on lähtöisin: tuskan paikassa te joudutte virumaan.

Pyhä Jumala

Her-ra, ar - mah-da. Aa - men. Py-hä Ju - ma - la, py-hä Vä - ke - vä,

py - hä Kuo - le - ma - ton ar - mah - da mei - - tä.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Aa - men.

Py - hä Kuo - le - ma - ton ar - mah - da mei - - tä.

Py - hä Ju - ma - la, py - hä Vä - ke - vä,

py - hä Kuo - le - ma - ton ar - mah - da mei - - tä.

Prokimeni

(Ps. 2: 2)

vaihtoehto 1.

7. sävelmä

Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neu - vot - te - le - vat

Her - raa ja hä - nen voi - del - tu - an - sa vas - - taan.

Prokimeni

vaihtoehto 2

7. sävelmä

Mik - si kuninkaat nousevat kapinaan, hallitsijat liittoutuvat kes - ke - nään

Her - raa ja hä - nen voi - del - tu - aan vas - - taan.

Epistola

Pyhän apostoli Paavalin ensimmäisestä lähetykskirjeestä korintolaisille (1 Kor. 11: 23 – 32)

Veljet ja sisaret, olen saanut Herralta tiedoksi tämän, minkä olen myös opettanut teille: Herra Jeesus sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne. Tehkää tämä minun muistokseni." Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin siitä juotte, tehkää se minun muistokseni." Niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te siis julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kun hän tulee. Niinpä se, joka arvottomalla tavalla syö tätä leipää ja juo Herran maljasta, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan. Jokaisen on tutkittava itseään, ennen kuin syö tätä leipää ja juo tästä maljasta. Se, joka syö ja juo ajattelematta, että kysymys on Kristuksen ruumiista, syö ja juo itselleen tuomion. Sen vuoksihan teidän joukossanne on paljon heikkoja ja sairaita ja monet ovat jo nukkuneet pois. Jos me itse tutkisimme itseämme, emme joutuisi tuomittaviksi. Rangaistessaan Herra kuitenkin kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa lopullisesti tuomittaisi.

Kerubiveisun sijaan

Si - nun sa - lai-seen eh - tool - li - see - si o - sal - li - sek - si

tee mi - nut nyt Ju - ma - lan - poi - - - ka,

sil - lä mi - nä en il - moi - ta sa - lai - suut - ta vi - hol - li - sil - le - si,

en - kä suu - te - le si - nu - a ku - ten Juu - - - das,

vaan niin kuin ryö - vä - ri tun - nus - tan si - - - nut:

Muis - ta mi - nu - a, Her - - - ra,

si - nun val - - ta - kun - nas - sa - si.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - - - ja.

Totisesti on kohtuullista veisun sijaan

Tulkaa Uskovaiset
Suuren Torstain Kanonin 9. veisu

Tul-kaa, us - ko - vai-set, naut-ti - kaam-me y - lös suun - na-tuin mie - lin

Her - ran vie-raan va-rai-suu-des-ta kuo - le-mat-to-muu-den a - te - ri - aa

y - lä - ker - - - - ran huo - - - nees - sa

ja, o-pit-tu-am-me tun-te-maan luok-sem-me tul-leen Sa-nan it-se Sa-nal-ta,

hän-tä y-lis-tä-kääm-me.

Ehtoollislauselma: *Sinun salaiseen ehtoolliseesi ...*

Pyhää Ehtoollista jaettaessa: *Sinun salaiseen ehtoolliseesi ...*

Täyttyköön suumme sinun kiittämisestäsi - veisun sijaan: *Sinun salaiseen ehtoolliseesi ...*

Lüitteet

Sinun Salaiseen Ehtoolliseesi nro 2

6. sävelmä

Sinun salaiseen ehtoolliseesi o-sal-li-sek-si

tee minut nyt, Jumalan Poi-ka

sillä minä en ilmoita salaisuutta vi-hol-li-sil-le-si

24

enkä suutele sinua kuten Juu-das, vaan niin kuin ryöväri tunnustan si - nut:

Muis-ta mi - nu - a, Her - ra, si - nun val - ta - kun - nas - sa - si.

Halleluja, halleluja, hal - le - lu - ja.

Sinun Salaiseen Ehtoolliseesi nro 3

*Divejevon luostarin
akatistossävelmä*

Si - nun sa - lai - seen eh - tool - li - see - si o - sal - li - sek - si

tee mi - nut nyt, Ju - ma - lan Poi - - - ka,

sil - lä mi - nä en il - moi - ta sa - lai - suut - ta vi - hol - li - sil - le - si

en - kä suu - te - le si - nu - a ku - ten Juu - - das,

vaan niin kuin ryö - vä - ri tun - nus - tan si - - nut:

Muis - ta mi - nu - a Her - ra si - nun val - ta - kun - nas - sa - si.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - - ja, hal - le - lu - - ja.

Sinun Salaiseen Ehtoolliseesi nro 4

Si - nun salaiseen ehtoolliseesi o - sal - li - sek - si

tee minut nyt, Jumalan Poi - - ka,

sil - lä minä en ilmoita salaisuutta vi - hol - li - sil - le - si

en - kä suutele sinua kuten Juu - das,

vaan niin kuin ryö - vä - ri tun - nus - tan si - nut:

Muis - ta mi - nu - a Her - ra si - nun val - ta - kun - nas - sa - si.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja.

Sinun Salaiseen Ehtoolliseesi nro 5

Si - nun sa - lai - seen eh - tool - li - see - si o - sal - li - sek - si

tee mi-nut nyt, Ju-ma-lan Poi - ka, sil - lä mi - nä en il - moi - ta sa - lai - suut - ta

vi - hol - li - sil - le - si en - kä suu - te - le si - nu - a ku - ten Juu - das,

vaan niin kuin ryö - vä - ri tun - nus - tan si - - nut:

28

Muis-ta mi-nu - a Her - ra si-nun val - ta-kun - nas-sa - si.